

Az utolsó tisztelgés Bottka Sándor előtt

Szem nem maradt szárazon, amikor Szeged volt főkapitányát kikísérték a főváros által adományozott díszsír helyre

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Délután 3 óra. A Kerepesi-temetőben diszbe öltözött rendőrszázalaj vonult fel és sorakozott fel a halottas ház előtt. A csillogó sisakon megtörlik az erősen tűző nyári nap. Feketébe öltözött urak és hölgyek érkeznek egymásután és mire közeledik a 4 óra, feketélik a hatalmas tér az embertömegektől. Egymásután érkeznek az előkelőségek: Zsitvay Tibor, a képviselőház elnöke, Jármay Andor altábornagy egy tiszti küldöttség élén. Vigyázba mered a rendőrcsapat, hogy tisztelegjen Bezegh-Huszágh Miklósnak, Budapest főkapitányának, aki a budapesti rendőrtisztikar impozáns tömegének élén helyezkedik el. Mindenki itt van már, amikor újabb rendőrcsapat érkezik: Dr. Buócz Béla rendőrfőtanácsos vezetése alatt az államrendőrség szegedi tagjai érkeznek, Jugovics főtanácsos, dr. Borbála rendőrtanácsos, dr. Schön, dr. Weber és dr. Vastagh rendőrkapitányok, dr. Ujvárossy és dr. Deák fogalmazók; a rendőrlegénység tiztagu küldöttsége, a detektívsemélyzet, a kezelő és segédsemélyzet 25 tagu deputációja. Könyves megindultsággal nézi mindenki, amikor dr. Bottka Sándor utolsó útjára felsorakoznak volt tisztársai és alantaisai a hatalmas tömeghez, amely a végtisztességet jött megadni a kitűnő rendőrnek, a jó embernek, a fiatalon és váratlanul elköltözött Bottka Sándornak.

Szeged város képviselőjében dr. Pálffy József tanácsnok jött el, de tekintélyes számmal volt képviselve a szegedi társadalom is. Ott voltak többek között Szegedről: dr. Cserzy Mihály, Pick Jenő, Popper Ferenc stb.

Pontosan 4 órakor kezdődött a temetési szertartás. Borbás Antal református táborig püspöki titkár áll a koporsóhoz, amit kivont karddal vesz körül a díszőrség és amelyre Bottka Sándor kardja és sapkája van ráerősítve. A pappal szemben áll Bottka Sándor porig sujtott családja. Nem lehet mélységes megindultság nélkül nézni az özvegyet, aki emberfeletti erővel igyekezett tartani magát, hogy össze ne roskadjon a fájdalom súlya alatt.

A pap megható beszéde alatt egy szem sem

tette hozzá a lakatos.

Csirigán akkorát ugrott örömében, hogy majd keresztül ütötte fejével a padlatot s ahogy egy kicsit magához tért a nagy örömből, oda dobta a két ember elé a vadonat új százás bankót:

— Menjete, fussatok, szaladjatok, egy percet se maradjatok, ebben a nyomban elhurcolkodjatok!

— Mire kireggedlek, uram, hire-hamva se lesz egyikünknek se a régi portáján, — ígérte a két ember.

Csirigán pedig tudta, hogy a magyar ember szavát állja, ha a nyaka szakad is s azért örömében a szemét se tudta lehunyni egész éjszaka.

S reggel felé, mikor elszunnyadt volna már, elrezengett az álmot a szeméről a kopácsolás, a csilingelés.

— Derék ember a kovács, kipp-kopp-kopp, nem pihen a kalapács, kipp-kopp-kopp!

— Itt a gazda lakatos, kling-klang-klang, a munkája alapos, kling-klang-klang!

Csirigán kiugrott a tornyos ágyból s ész nélkül szaladt az ablakhoz. Micsoda, a két szomszéd nem tartotta volna meg a szavát?

Megtartották biz azok, kiköltözöködött mind a kettő. Csakhogy Patyi lakatos a Kurucz kovács kis házába hurcolkodott. Kurucz kovács meg a Patyi lakatoséba.

S mikor Csirigán kidugta a fejét az ablakon, már akkor a fél város ott nevetett a megcserélt két műhely előtt. S az utolsó görög boltost ez a nevetés kergette el a mi városunkból. A lefőzött Csirigán úgy megszégyellte magát, hogy másnap kutyástól, macskástól elköltözött tőlünk s azóta se nézett felé se az üres palotának, amely lecsukott ablakaival mogorván hallgatja kicsi szomszédjai vidám kötődését:

— Berék ember a kovács, kipp-kopp-kopp, nem pihen a kalapács, kipp-kopp-kopp!

— Itt a gazda lakatos, kling-klang-klang, a munkája alapos, kling-klang-klang!

maradt szárazon. Ezután a detektívtestület dalárdája gyászdalokat énekelt, majd rendőrök vették valukra a koporsót és kivitték a koszorúkkal elborított kocsira. A koszorúk között ott volt Kolozsvár városé is, amelynek Bottka Sándor utolsó magyar rendőrfőkapitánya volt...

tánya volt...

A rendőrszenekar gyászindulójának hangjai mellett indult meg a szomorú menet a székesfőváros által adományozott díszsír helyre, ahol rövid ima után a Himnusz hangjai csendülnek fel.

Kemény vezényszó hangzik, tompa dobpergés és a kivonult rendőrcsapatok utoljára tisztelegnek Bottka Sándornak, akit barátainak és tisztelőinek könyves szeretete kísért el utolsó útjára. (k. f.)

Országos ünnepséget rendeznek Szabó László tiszteletére az ezredik „csillagos cikk” alkalmából

(A Délmagyarország munkatársától.) Egy éve mult el annak, hogy dr. Szabó László egyetemi tanárt, az országosan ismert, kiváló publicistát nagyszámu tisztelője meghívta Szegedre, hogy az írott szavakon túl személyesen is megismerje a híres »csillagos cikkek« íróját. Dr. Szabó László az elmúlt esztendő alatt bejárta a magyar vidék városait, hogy a szó erejével is propagálja cikkeinek tisztult gondolatait. Szombaton este a Tisza-kertben — ugyanazon a helyen, ahol egy év előtt — díszes bankettet rendeztek Szabó László tiszteletére nagyszámu tisztelői. Az ünnepi asztalnál a társadalom számos kiválósága mellett megjelent dr. Szalay József főkapitány, mint a Dugonics-Társaság elnöke, dr. Gadl Endre kultúratanácsnok és megjelent a szegedi újságírók ünnepe alkalmából Szegeden tartózkodó kiváló író: Kóbor Tamás is.

Dr. Szivessy Lehel mondotta az első felkötőt, aki visszanézett az elmúlt egy esztendőre, amikor az írón túl megismerték Szabó Lászlóban az embert is. Az író iránt érzett szeretetüket és tiszteletüket teljesen kiérdemelte az ember is. Szabó László minden írásával és minden szavával a magyar igazságokért és az emberi igazságokért dolgozott. Felkérte ezután dr. Szabót, hogy ismertesse egy éves tapasztalatait.

— Tisztelt uraim! — állott fel a kiváló publicista. E felszólalás hatása alatt talán jogosult vagyok azzal kezdeni ezeket a szavakat: Kedves Barátaim!

Dr. Szabó László pohárköszöntőjében elmondta, hogy mit látott abban a husz magyar városban, amelyet a télen és a tavasz folyamán meglátogatott? Mindenüvé hívták, mindenütt szívesen fogadták s több személyes jóbarátot szerzett az országban, mint bárki más. Nagy örömmel látta, hogy az ország gazdasági helyzete nem olyan kétségbeesítő, mint aminek Budapestről nézve látszik. Vannak vidékek, ahol az emberek fejét nem nyomja jobban a gond, mint a háború előtt, sőt vannak, ahol a gazdasági fejlődés jelei félreismerhetetlenek. Ma az ország egyik legjobban fejlődő városa Nyíregyháza, Kaposvár amerikai gyorsasággal halad előre. Baja város ősi kultúrájának nagyon szép új hajtásai vannak. Gyönyörűen fejlődik Kecskemét, városias kultúrát teremtett Békéscsaba. Eleven erő lüktet Miskolc kereskedelmi és gazdasági életében. Viszont Szeged a járvárosok közé sorolható, — ha elfogy a munka az egyetemi építkezések befejeztével, Szegedről valószínűleg sokan fognak kivándorolni. Sátorlajau hely a levegőből él, — ott az emberek háromnegyed része meg van fosztva a boldogulás minden lehetőségétől. Az egykor oly gazdag Nagykanizsa mai élete csupa tegedős. Síralmas a helyzete Pápa városának és nem sokkal jobbabb a viszonyok Békésgyulán sem. Szolnok nagyon igyekszik, de fejlődését gátolja a felette fölöslegesen atyáskodó bürokrácia. Debrecen a saját zsirjából él, Pécs pedig inkább csak tengődik, mint él. Makót megmentette az intenzív kertgazdálkodás; Hódmezővásárhelyt fentartja régi színvonalán a földbírtok helyes megosztása, Orosházát pedig nagy várossá fogja fejleszteni a mezőgazdasági ipar, főként pedig a baromfifenyésztés. Kecskemét, Makó és Orosháza példája igazolja, hogy városaink fejlődésének egy titka van: az őstermelő lakosságának alkalmazkodnia kell a változott gazdasági viszonyokhoz.

Ami pedig az ugynevezett »társadalmi békét«

illeti, arról egyelőre még nem beszélhetünk. Azok a városok, ahol nem hagyott maradandó nyomot a kurzus, a következők: Baja, Nyíregyháza, Szolnok, Kecskemét, Kaposvár, Nagykanizsa, Hódmezővásárhely, Makó és Békéscsaba. A többi városokban két táborra van elkülönülve a lakosság s egyik a másikkal csak hivatalosan vagy üzletileg érintkezik, társadalmilag nem. Legmeszebb van a társadalmi egységtől Szeged, Debrecen és Pécs. Véletlenül a három egyetemi város. Az egyetemeket azonban megelőzték azok, akik a lakosság számbelileg jelentékeny részének gondolkodását a maguk külön erkölcsstana szerint egészen átfarmálták. Nem hihető, hogy bárhol is nagyon jelentékeny volna a társadalmi egység elenségeinek száma, de a társadalmi életben egy hang is számít, mert a jobbérzésű emberek viszázhuzódnak onnan, ahol valami izléstelenység várható, s így egy-egy kicsiny, de jól szervezett janicsár-csapat egyszerűen diktálhat egy nagy város keresztény társadalmának. S e téren változás nem is várható addig, míg a »helyes világnézet« a legfőbb jogcím az érvényesülésre.

— Országunk szempontjából sajnos most semmi szépet és jót nem láttam — fejezte be beszédét dr. Szabó —, remélem azonban, hogy egy év múlva szebb és jobb dolgokról számolhatok be.

A megjelentek lelkesen ünnepelték a kiváló publicistát, majd dr. Fülöp Zsigmond szólalt fel.

— Tulajdonképpen nekünk kellene beszámolni arról, mondotta, hogy az elmúlt év alatt mennyit tanultunk, művelődtünk és élveztünk Szabó László cikkeiből.

Elmondta azután, hogy az ősszel jelenik meg Szabó tanár ezredik csillagos cikke. Ebből az alkalomból számosan annak az óhajuknak adtak kifejezést, hogy ezt a jubileumot meg kell ünnepelni. Rendkívül sokan jelentkeztek, akik részt kértek Szabó László ünnepléséből. Elhatározták ezért, hogy itt Szegeden bizottságot alakítsanak, amely módot talál majd arra, hogy magát kiegészítse mindazokból a városokból, ahol Szabó László megfordult, ahol megszerették és ünnepelték. Aki szereti és tiszteli Szabó Lászlót, az csatlakozni fog ehhez a bizottsághoz.

A megjelentek melegen ünnepelték e szavaknál Szabó tanárt.

(A bizottság tagjai már most: dr. Erdélyi László, dr. Szalay József, Móra Ferenc, Körmeny Máttyás, Wimmer Fülöp, dr. Pálffy József, Back Bernát, dr. Szivessy Lehel, dr. Palócz László, Bésztor József, dr. Szekerke Lajos, dr. Mezey Pál, Vass Károly, dr. Kószó István, dr. Széll Gyula, dr. Pap Róbert, Tölgyes Gyula, Gombos István, Törley Artur. Elnöknek felkérték dr. Fülöp Zsigmondot, titkárnak Vör Györgyöt.)

Igen hatásos beszédet mondott ezután dr. Sebestyén Ernő budapesti ügyvéd, aki Szabó tanárral érkezett Szegedre és aki lelkes szavakkal ünnepelte Szabó Lászlót és Kóbor Tamást.

Dr. Szivessy Lehel meleg szavakkal köszöntötte ezután Kóbor Tamást, aki ekkor lelkes tapsok között állott fel és megkapó szavakkal fordult a beszédet mondott.

Számos felkötő hangzott még el, amelyeknek során melegen ünnepelték dr. Szalay Józsefet, az irodalmi főkapitányt.

878 Női és férfi LICHTMANN és BALLY
cipőkülönlegességek
gyermek- és munkáscipők a legjobb kivitelben
Belvárosi Cipőüzlet Szeged, Széchenyi tér 1. Városi bérház

KERJEN
MINDENÜTT

Patner

MALNÁSZORPOT
ORANGEADE-OT
LIMONÁDE-SZORPÓKET